

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

תקנת הרמב"ם

קובץ מיוחד בקשר עם סיום המחזור ה-30 - ג' פרקים
ליום, והמחזור ה-10 של פרק אחד ליום - בלימוד הרמב"ם

גליון מיוחד
שנה עשירית

לאחד את כל בני-ישראל ע"י התורה

דובר כמ"פ אודות ההשתדלות לאחד את כל בני" – ובפרט שעיי"ז מקרבים את הגאולה (מכיון שסיבת הגלות היא היפך הענין דאהבת ישראל). ומהדרכים לזה – כאשר כל בני" מתאחדים ע"י לימוד ענין אחד בתורה, דמכיון שבלימוד התורה נעשה "יחוד נפלא שאין יחוד כמוהו כו" בין שכלו של האדם והתורה, נמצא, שכאשר כו"כ מישראל לומדים ענין אחד בתורה, אזי (נוסף על היחוד דכאו"א עם התורה) מתאחדים כולם זה בזה ב"יחוד נפלא שאין יחוד כמוהו", אחדות אמיתית, ונצחית – שהרי "התורה היא נצחית". וכיון שכל עניני בני" ושלמותם שייכים ותלויים בתורה ושלמותה (ישראל מתקשראן באורייתא) – יש להתאחד ע"י לימוד הכולל את התורה כולה.

(משיחות אחש"פ

ובהתועדויות שלאח"ז, ה'תשד"מ – מוגה)

יוצא לאור ע"י:

"ועד חיילי בית דוד"
בית משיח, בית היינו

770 איסטערן פארקווי,
ברוקלין, נ.י.

להקדשות, תרומות או הצטרפות לרשימת הדיוור בדוא"ל,
ניתן לפנות לדוא"ל: vaad770@gmail.com

כמו-כן, ניתן להוריד את הקובץ השבועי באתר:
www.groups.google.com/group/vaad770

**אל אחינו התמימים ואנ"ש יחיו,
שלום וברכה**

בקשר עם סיום הרמב"ם העולמי - סיום מחזור השלושים במסלול של ג' פרקים ליום, וסיום המחזור העשירי במסלול של פרק אחד ליום בלימוד הרמב"ם, הננו מוציאים לאור קובץ "תקנת הרמב"ם", ובו קטעים מהשיחה ההיסטורית בה הודיע כ"ק אד"ש מלך המשיח על התקנה שחוללה מהפך בעולם כולו, וחלקים משיחות נוספות בקשר לתקנת לימוד הרמב"ם.

בהשגח"פ חל יום סיום הלימוד במחזור הנוכחי בסמיכות ליום ההולדת ויום ההילולא דמשה רבינו, וכידוע הקשר בין משה רבינו והרמב"ם, אשר, "ממשה עד משה לא קם כמשה", ולא בכדי תיקן כ"ק אד"ש שהלימוד בתורה - שניתנה ע"י "משה רבינו" - שיאחד את בני-ישראל, יהיה בספר "משנה תורה" להרמב"ם, שנתחבר ע"י רבי משה בן מימון - הרמב"ם.

וכפי שמציין כ"ק אד"ש מה"מ בשיחתו את המעלה המיוחדת בחיבורו של הרמב"ם: "ובענין זה יש מעלה מיוחדת בספר "משנה תורה" ("יד החזקה") להרמב"ם - ספר של "הלכות הלכות", ה"מקבץ לתורה שבעל פה כולה", וכל זה - "בלשון ברורה ודרך קצרה" ("לשון צח וקצר כלשון המשנה"), כידוע גודל הדיוק בלשונו של הרמב"ם בספרו "יד החזקה" - וכתבו בלשון הקודש (דלא כשאר חיבוריו) - עד לדיק באופן חלוקת ההלכות כו".

"מעלה מיוחדת בספרו של הרמב"ם, מכיון שבו נתבארו הלכות התורה כולה (משא"כ בספרי שאר הפוסקים, כמו הרי"ף וכיו"ב, וכן ה"שולחן-ערוך", שבהם לא הובאו כו"כ מצוות, שאינן נוהגות בזמן הזה וכיו"ב). ונמצא, שע"י לימוד "משנה תורה" להרמב"ם מקיימים את המצוה דלימוד וידיעת הלכות התורה כולה בשלימותה".

•••

בציפיה ובביטחון גמור אשר תיכף ומי"ד ממ"ש נחזה ונראה בהתגלות הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, ויכריזו כולם יחדיו, בקול גדול ובהתבטלות מוחלטת, את ההכרזה הנצחית, המביאה לידי ביטוי את התמסרותנו והתקשרותנו אליו, ופועלת התגלותו המיידית בגאולה האמיתית והשלימה:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ועד "חיילי בית דוד"
770 בית משיח, בית חיינו

ימות המשיח, יום ה', ז' אדר ה'תשע"ב - "ביאת משיחא"
שנת הק"י להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
וס"א שנה לנשיאותו

לימוד הכולל את כל התורה כולה...



”וכיון שכל עניני בני” ושלמותם שייכים ותלויים בתורה ושלמותה (ישראל מתקשראן באורייתא) – יש להתאחד ע”י לימוד הכולל את התורה כולה...” • קטעים מהשיחה ההיסטורית בה הודיע כ”ק אד”ש מלך המשיח על התקנה שחוללה מהפך בעולם כולו, וחלקים משיחות נוספות בקשר לתקנת לימוד הרמב”ם

כדאי ונכון שכאו”א יקבל על עצמו: ללמוד שיעור קבוע בספר ”משנה תורה” להרמב”ם

א. דובר כמ”פ אודות ההשתדלות לאחד את כל בני” – ובפרט שעי”ז מקרבים את הגאולה (מכיון שסיבת הגלות היא היפך הענין דאהבת ישראל).

ומהדרכים לזה – כאשר כל בני” מתאחדים ע”י לימוד ענין אחד בתורה, דמכיון שבלמוד התורה נעשה ”יחוד נפלא שאין יחוד כמוהו כו” בין שכלו של האדם והתורה, נמצא, שכאשר כו”כ מישראל לומדים ענין אחד בתורה, אזי (נוסף על היחוד דכאו”א עם התורה) מתאחדים כולם זה בזה ב”יחוד נפלא שאין יחוד כמוהו”, אחדות אמיתית, ונצחית – שהרי ”התורה היא נצחית”.

[וכל זה – מלבד פשוטו של דבר, שכאשר כו”כ מישראל לומדים ענין אחד, מדברים ומפלפלים זה עם זה בלימוד התורה, ואף ש”אין דעותיהם שוות”, הרי סו”ס נעשה רגש של אהבה וקירוב ביניהם, כמארז”ל בפי’ הפסוק ”את והב בסופה”, ”שנעשים אוהבים זה את זה”].

וכיון שכל עניני בני” ושלמותם שייכים ותלויים בתורה ושלמותה (ישראל מתקשראן באורייתא) – יש להתאחד ע”י לימוד הכולל את התורה כולה.

ובענין זה יש מעלה מיוחדת בספר ”משנה תורה” (”יד החזקה”) להרמב”ם – ספר של ”הלכות הלכות”, ה”מקבץ לתורה שבעל פה כולה”, וכל זה – ”בלשון ברורה ודרך קצרה”

יש להראות דה' יאוב
הפול את התורה פולה

"לשון צח וקצר כלשון המשנה", כידוע גודל הדיוק בלשונו של הרמב"ם בספרו "יד החזקה" – וכתבו בלשון הקודש (דלא כשאר חיבוריו) – עד לדיוק באופן חלוקת ההלכות כו'.

ועוד מעלה עיקרית בלימוד ספרו של הרמב"ם – בנוגע למצות לימוד וידיעת התורה כולה. ובהקדים:

במצות לימוד התורה – כמה דרגות: (א) "לימוד המביא לידי מעשה שהן הלכות הצריכות לכל אדם לידע אותן לקיים המצוות כהלכתן". (ב) "לידע כל התורה שבכתב ושבע"פ כולה", שבוזה נכלל "כל התלמוד בבלי וירושלמי ומכילתא וספרא וספרי ותוספות וכל המדרשים. . ומדרשי רשב" כו' לקיים מצות שמור תשמרון את כל המצוה וגו'", כולל כל ההלכות, האגדה וסודות התורה כו'. (ג) מכיון שיש מעלה מיוחדת בלימוד הלכות התורה – יש ללמוד כל ההלכות שבתורה גם אלו שאין נוהגות וצריכות (שהרי בזה אין חילוק בין הלכות הצריכות להלכות שאינן צריכות). (ד) לימוד מיוחד כדי לחקוק דברי תורה במוח הזיכרון.

ובענין לימוד הלכות (דרגא השלישית) – מעלה מיוחדת בספרו של הרמב"ם, מכיון שבו נתבארו הלכות התורה כולה (משא"כ בספרי שאר הפוסקים, כמו הרי"ף וכיו"ב, וכן ה"שולחן-ערוך", שבהם לא הובאו כו"כ מצוות, שאינן נוהגות בזמן הזה וכיו"ב). ונמצא, שע"י לימוד "משנה תורה" להרמב"ם מקיימים את המצוה דלימוד וידיעת הלכות התורה כולה בשלימותה.

ומפני טעמים הנ"ל (ועוד טעמים) – באתי בהצעה:

נוסף על השיעורים הקבועים בלימוד הש"ס (בבלי וירושלמי), לימוד הלכות הצריכות למעשה, וכל שאר השיעורים בתורה כל חד וחד לפום שיעורא דילי' – כדאי ונכון שכאו"א יקבל על עצמו (בל"ג – כמובן) ללמוד שיעור קבוע בספר "משנה תורה" להרמב"ם, היינו, שיחלק את ספר הרמב"ם לשיעורים לכל יום ויום, כך שמדי יום ביומו ילמדו כולם שיעור אחד, עד לסיום כל ספר הרמב"ם – כולם ביום אחד.

. . מכיון שא' הענינים העיקריים שבוזה הוא אחדותם של ישראל – מובן, שיש להשתדל שבלימוד הנ"ל ישתתפו רבים מישראל, רבים ככל האפשרי, אנשים נשים וטף, בכל מקום ומקום.

...

לימוד הרמב"ם בעיון במראי-מקומות: "באופן אחר לגמרי"

בקשר ובהמשך להתעוררות ע"ד לימוד ספר משנה תורה להרמב"ם – הועלתה הצעה להוציא לאור ספר מראי מקומות לספרו של הרמב"ם, שבו יציינו את המקורות לפסקי ההלכות שבספר הרמב"ם.

. . ומעלה נוספת בדבר – בנוגע ללימוד משנה תורה להרמב"ם:

רואים במוחש שכאשר מעניינים במקורות לפסקי הלכות שברמב"ם – אזי לימוד הרמב"ם הוא באופן אחר לגמרי, בתוספת הבנה והשגה, שקו"ט וכו' (לאחרי ובהוספה ללימוד פשוטן של הלכות, לימוד השוה לכל, "שיהיו הדינין גלויין לקטן ולגדול").

ומזה מובן גודל התועלת שבספר כזה – שע"ז יכולים לחסוך את הטירחא והיגיעה שבחיפוש מקורות ההלכות [אשר הרמב"ם כותב על עצמו ש"פעמים . . לא אזכור מקומן עד שנחפש אחריהן", ואנן מה נעני' אבתרי']¹, ובמילא יכולים להקדיש את מלוא הזמן והמרץ כדי להתייגע בלימוד ההלכה עצמה, מכיון שמלאכת החיפוש וליקוט המקורות נעשתה כבר ע"י אחרים, אשר זיכו את הרבים והוציאו לאור את פרי עבודתם לכל קהל לומדי הרמב"ם, שאצלם יהי' הדבר מן המוכן.

(משיחת ש"פ כי-תבוא, ח"י אלול ה'תשד"מ)

...

בלימוד בספר הרמב"ם עצמו: לימוד בהלכות מלך המשיח

כולל ובמיוחד . . ע"י שמתחזקים ומוסיפים בלימוד ספר משנה תורה להרמב"ם, כולל – ע"י ההשתתפות (או להוסיף חיזוק בזה אם משתתף כבר) בלימוד הרמב"ם דכו"כ מבנ"י, ג' פרקים ליום, או פרק א' ליום, או ספר המצוות,

ובפרט – בספר הרמב"ם עצמו – הלכות מלך המשיח, בשני הפרקים האחרונים דהלכות מלכים בסיום ספר משנה תורה. ונוסף ללימודו בזה, להשפיע גם על עוד מבנ"י מסביבתו, אנשים נשים וטף, באופן ד"והעמידו תלמידים הרבה", ומהם יראו וכן יעשו רבים.

(ש"פ שמות ה'תשנ"ב – מוגה)

...

מידי יום ביומו ילמדו
 כולם שיעור אחד,
 עד לסיום כל ספר
 הרמב"ם - כולם ביום
 אחד . . מובן, שיש
 להשתדל שבלימוד
 הנ"ל ישתתפו רבים
 מישראל, רבים ככל
 האפשרי

המעשה הוא העיקר: לארגן חגיגות הסיום ברוב פאר והדר

והמעשה הוא העיקר:

בכל מקום ומקום יתחילו מיד לעסוק בכל ההכנות
 הדרושות לארגון חגיגות הסיום ברוב פאר והדר.

והתקוה חזקה שיעסקו בזה כדבעי, ביגיעה, מרץ וזריזות
 המתאימים, ומתוך מסירה ונתינה ("מ'זאל זיך אריינווארפן אין
 דער ארבעט").

וכבר הבטיחה תורה "יגעת ומצאת", היינו, שתהי' הצלחה
 רבה ומופלגה, למעלה מן המשוער לגמרי, באופן של מציאה, שאינה לפי-ערך היגיעה כלל.

(משיחת ש"פ בשלח ה'תשמ"ו)

...

בקשה נפשית:

להדפיס קובץ חידושי תורה בכל מקום בו ייערך 'סיום'

ולכן, הצעתי ובקשתי - בקשה נפשית - כדלקמן:

בכל מקום ומקום שבו נערך סיום הרמב"ם - ידפיסו קובץ חידושי תורה על ספר
 הרמב"ם, שיכלול - בראש ובראשונה - את ה"הדרנים" וחידושי-תורה במשנתו של
 הרמב"ם שנאמרו בעת חגיגת הסיום, וכן שאר חידושי-תורה במשנתו של הרמב"ם שיכתבו
 המשתתפים בלימוד הרמב"ם - הראויים להדפסה, לפי ראות עיני מערכת הקובץ, וכל
 המרבה - בכמות ובאיכות - הרי זה משובח.

(ש"פ צו ה'תשמ"ו - מוגה)

"יחוד נפלא בין האדם הלומד, עם הרמב"ם"

ונמצא, שעיי"ז שלומדים את ספרו של הרמב"ם - נעשה "יחוד נפלא" בין האדם
 הלומד עם הרמב"ם עצמו, שהכניס את מהותו ועצמותו בחיבור זה.

(ש"פ קדושים ה'תשד"מ)

”

כאשר כל בני מתאחדים ע"י לימוד ענין אחד בתורה, דמכיון שבלמוד התורה נעשה "יחוד נפלא שאין יחוד כמוהו כו" בין שכלו של האדם והתורה, נמצא, שכאשר כו"כ מישראל לומדים ענין אחד בתורה, אזי (נוסף על היחוד דכאו"א עם התורה) מתאחדים כולם זה בזה ב"יחוד נפלא שאין יחוד כמוהו", אחדות אמיתית, ונצחית - שהרי "התורה היא נצחית".

(משיחות אש"פ ובהתוועדויות של א"ח"ז, ה'תשד"מ - מוגה)

”



לזכות
כ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח
מהרה יגלה ויגאלנו אכי"ר



לזכות
החיילת בצבאות השם
זיסל חנה תחי'
לרגל הולדתה בשעטומ"צ
- ב' אדר ה'תשע"ב
ולזכות הוריה
הרה"ת ינון הכהן ורעיתו שיחיו
רוט
שיזכו לגדלה לתורה, לחופה
ולמעשים טובים מתוך הרחבה